

PR. 8. Dixi in propositione *naturaliter*, quia vi diuina supernaturaliter agente, fieri illa posse, colligere est ex reuelatis vt latius dicam.

## PROPOSITIO VIII.

*Cum ex reuelatis possit diuina virtute corpus vnum esse simul in pluribus locis definitiue; facile probatur posse & circumscriptiue.*

<sup>1</sup> **E**xplicatur, esse in loco *a* circumscriptiue, est *ita esse vt totum locatum toti loco respondeat, & singule partes locati, singulis loci partibus*: esse autem in loco definitiue, est *ita esse vt totum locatum non modo respondeat toti loco, sed etiam singulis loci partibus*: primo modo est quodlibet corpus naturaliter seu conformiter ad propriam naturam in suo loco: secundo modo est anima rationalis in corpore & similiter cæteræ res spirituales in propriis locis. Vnicum est Christi Domini corpus quod hoc etiam modo est, facta consecratione sub speciebus panis & vini, in innumeris orbis Christiani altaribus; retento etiam, quem in cœlis semper habet, loco circumscriptiue.

<sup>2</sup> Probatur *b* nunc propositio in hunc modum. Omnis repugnantia quam præse fert absoluta locorum simultanea pluralitas respectu vnus locati euanesce manifeste posita pluralitate simultanea locorum definitiuorum præsertim retento vno circumscriptiue. Ergo quia res ita habet vt corpus Christi Domini sit definitiue simul in pluribus locis, atque etiam in vno circumscriptiue; nulla superest repugnantia ob quam non possidem, vel aliud poni simul in pluribus circumscriptiuis.

Consequentiam puto euidentem ex hoc principio; quod scilicet non potest rationabiliter denegari diuinæ omnipotentiae id in quo nullam cernimus repugnantiam omnibus accurate discussis, quæ aliquam continere videntur. Antecedens autem probatur sufficienter, dilutione euidenti repugnantiarum, quas communiter obiciunt ii, qui oppositam sectantur sententiam.

<sup>3</sup> Sic itaque obiciunt 1. Circumscribi loco est ita esse in hoc loco, vt locatum non sit extra illum; at implicat idem non esse extra hunc locum, & simul esse extra. Ergo implicat esse in duobus locis circumscriptiue. *c* Falsa est maior vt constat ex paulo ante dictis, dum explicarem quid sit esse in loco circumscriptiue: aut si vera est, ponendum erit in conclusione, ergo implicat esse in duobus locis non solum circumscriptiuis, sed etiam in duobus quorum vnus sit circumscriptiuus & alter definitiuus: quia vtrunque pariter inuoluit esse extra & non esse extra, vt euident est; nam locus definitiuus in altari est extra circumscriptiuum in cœlo: ergo si hæc repugnantia est vera probat Christum non esse definitiue in vilo loco, aut probat non esse simul circumscriptiue, ergo &c. Et confirmatur, quia esse in loco definitiue tam significat (vi vocis) ita esse in hoc loco vt non sit extra; quam id significet circumscriptiue; quia esse definitiue significat definiri quod est claudi & contineri finibus: ergo &c.

<sup>4</sup> 2 Obiciunt. Corpus esse in duobus locis circumscriptiue est esse cum duplici extensione; at extensio non potest esse in vno corpore duplex, quia eius causa formalis nimirum quantitas non est nisi vnica: ergo &c. Nego *d* maiorem; est enim vnica extensio sicut est vnicum extensum, siue vnum corpus materiale; vt patet ex prop. 3 capitis 2; & non est difficile ponere vnā extensionem in duobus locis, quam vnum extensum; maxime cum ex prop. 4. esse in loco sit tantum denominatio extrinseca. Et quamuis concederetur maior; adhuc negari potest minor; eius enim in argumento allata ratio euidenter reiciit ex eo quod Christus in Eucharistia habet suam quantitatem sine extensione: formalem autem causam implicat esse sine effectu suo formali.

<sup>5</sup> 3 Obiciunt, sequeretur eundem v. g. hominem si esset in duobus locis circumscriptiue, posse mori in vno, viuere in alio; amare Deum in vno, & peccare in alio; sedere in vno, non sedere in alio: at hæc inuolunt contradictionem; ergo id est impossibile. Resp. 1 nego *e* sequalem maioris, vnde enim hoc sequi probatur? si enim; ego concederem mori in vno & viuere in alio loco esse contradictoria; ego dicerem corpus quod in duobus locis est circumscriptiue, si in vno viuit, in alio etiam necessario viuere; & in eo non posse mori quamdiu in alio viuit: quæ enim ratio est in contrarium? sed quia existimo huiusmodi prædicata prout efferuntur de eodem homine secundum quod est in diuersis locis non efferri de eodem secundum idem, & ita non continere strictam contradictionem: ideo libenter concessa sequela maioris. Resp. 2 negando minorem ob rationem dictam: & addo non minus esse contradictorium Petrum viuere in loco circumscriptiue & non viuere in alio loco definitiue aut contra, quam sit contradictorium respectu duorum locorum circumscriptiuorum, vt est euident: ostendo autem euidenter id non inuoluer contradictionem; quia viuere in vno loco est ibi esse animam & corpus vnita; mori autem in alio, est ibi esse solum corpus

<sup>a</sup> Quid loci circumscriptiuus, quid definitiuus?

<sup>b</sup> Probatur propositio.

<sup>c</sup> Falsum intelligitur aduers. loci circumscriptiuus.

<sup>d</sup> Licet vnum extensum esset in duobus locis non proprie essent due eius extensiones.

<sup>e</sup> Non inde sequeretur viuere in vno loco, & mori in alio &c.

<sup>f</sup> Et licet sequeretur, non est absurdum.